

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 8 december 2000

Nr 1029—1036

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1029	Lag om ädelmetallarbeten	2673
1030	Lag om ändring av lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården	2678
1031	Statsrådets förordning om upphävande av 16 § förordningen om museiverket	2682
1032	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om pension för lantbruksföretagare	2683
1033	Statsrådets förordning om ändring av 8 § förordningen om olycksfallförsäkring för lantbruksföretagare	2685
1034	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om statens bostadsfond	2686
1035	Handels- och industriministeriets förordning om ändring av 2 § handels- och industriministeriets beslut om näringsvärdesdeklaration för livsmedel	2687
1036	Utrikesministeriets meddelande om rådets förordning om fortsatt frysande av tillgångar med anknytning till Slobodan Milosevic och med honom associerade personer och om upphävande av förordningarna (EG) nr 1294/1999 och (EG) nr 607/2000 samt artikel 2 i förordning (EG) nr 926/1998	2688

Nr 1029

Lag

om ädelmetallarbeten

Given i Helsingfors den 1 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på ädelmetallarbeten som är avsedda att användas eller som i väsentlig mån används för enskild förbrukning.

Denna lag gäller inte apparater och instrument som är avsedda för vetenskapliga, konstnärliga, industriella eller medicinska ändamål.

Om övriga ädelmetallarbeten som denna lag eller en bestämmelse i den inte tillämpas på bestäms genom förordning av statsrådet.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *ädelmetall* fint guld, fint silver och fin platina samt legeringar av dessa,
- 2) *ädelmetallarbete* ett föremål som helt eller delvis har tillverkats av ädelmetaller,
- 3) *stämpel* en bestående märkning som är ämnad för ädelmetallarbeten,

RP 130/2000
EkUB 27/2000
RSv 152/2000

Anmält enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG, ändr. 98/48/EG

4) *ministerium* handels- och industriministeriet,

5) *tillsynsmyndighet* säkerhetsteknikcentralen,

6) *kontrollorgan* en organisation som har konstaterats behörig och som har rätt att utföra de uppgifter som enligt denna lag ankommer på ett kontrollorgan.

2 kap.

Ädelmetallarbeten

3 §

Krav

Som ädelmetallarbeten får endast sådana arbeten släppas ut på marknaden och säljas som har tillverkats av

1) en guldlegering som innehåller fint guld till minst 375 tusendelar av massan,

2) en silverlegering som innehåller fint silver till minst 800 tusendelar av massan,

3) en platinalegering som innehåller fin platina till minst 850 tusendelar av massan.

Om de finhalter som är högre än minimihalten och som skall stämplas, om fastställandet av finhalten samt om förening, plättering, fyllning av och övriga krav i fråga om ädelmetaller, metaller och andra ämnen bestäms genom förordning av statsrådet.

4 §

Stämplor och ansvar

Stämplor som skall användas i ädelmetallarbeten är kontroll-, namn-, finhalts-, års- och ortsstämpel.

Ett ädelmetallarbete skall vara försett med namnstämpel och finhaltsstämpel när det släpps ut på marknaden eller säljs.

Tillverkaren eller den som är ansvarig för utsläppandet på marknaden skall förse ett ädelmetallarbete med namn- och finhaltsstämpel som ett bevis på att ädelmetallarbetet stämmer överens med kraven.

Om stämplarna, godkännandet och registrering av dem samt om andra tillåtna märkningar bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

5 §

Kontroll och certifiering av produkterna

Ett ädelmetallarbets överensstämmelse med de krav om vilka bestäms i 3 § kan påvisas genom kontroller som utförs av ett kontrollorgan och certifieras med kontrollorganets kontrollstämpel på det sätt som bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

6 §

Godkännande och övervakning av ett kontrollorgan

Tillsynsmyndigheten godkänner ett kontrollorgan att utföra uppgifter enligt 5 § 1 mom. på det sätt som bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

En förutsättning för att ett kontrollorgan skall kunna godkännas är att det såväl funktionellt som ekonomiskt är självständigt, har en ansvarsförsäkring och till sitt förfogande tillräckligt med yrkeskunnig personal samt de system, anordningar och redskap som dess verksamhet förutsätter. Om förutsättningarna för att ett kontrollorgan skall kunna godkännas samt om de handlingar som skall fogas till ansökan och som visar att kraven uppfylls bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

Godkännandet kan ges för en viss tid. För kontrollorganet kan ställas krav, begränsningar och andra villkor som gäller dess verksamhet. Kontrollorganet skall anmäla sådana ändringar i sin verksamhet som påverkar förutsättningarna för att det skall kunna godkännas.

Tillsynsmyndigheten övervakar verksamheten hos de kontrollorgan som den har godkänt samt försäkras sig med bestämda intervaller om att de föreskrivna kraven uppfylls. Om ett kontrollorgan inte uppfyller de krav som föreskrivits eller om det är verksamt i strid med bestämmelserna, skall tillsynsmyndigheten uppmana kontrollorganet att avhjälpa bristen inom utsatt tid. Om bristen inte avhjälps inom utsatt tid eller om det med hänsyn till situationens allvarlighet i övrigt är nödvändigt, skall tillsynsmyndigheten återkalla godkännandet.

3 kap.

Tillsyn

7 §

De övervakande myndigheterna

På ministeriet ankommer den högsta ledningen och styrningen av övervakningen av att bestämmelserna i denna lag följs.

Tillsynsmyndigheten övervakar att denna lag följs.

8 §

Tillsynsmyndighetens rättigheter

I syfte att övervaka att denna lag följs har tillsynsmyndigheten rätt att

1) få tillträde till ställen där ädelmetallarbeten samt delar av och material till sådana tillverkas, lagras, säljs, repareras och kontrolleras,

2) få nödvändiga prover av ädelmetallarbeten samt delar av och material till sådana av tillverkare, importörer, försäljare och lagerhållare samt av kontrollorgan.

Tillsynsmyndigheten skall ersätta de prover som avses i 1 mom. 2 punkten enligt gängse pris.

9 §

Myndigheternas samarbete

Polisen skall vid behov lämna tillsynsmyndigheten handräckning för övervakningen av att denna lag följs och för verkställigheten av lagen. Detsamma gäller tullmyndigheterna, om ädelmetallarbetet importeras från ett område utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

10 §

Rätt till information

Utan hinder av de sekretessbestämmelser som gäller utlämnande av uppgifter har tillsynsmyndigheten för övervakningen av att denna lag följs rätt att

1) av tullmyndigheterna få namnet på

importören av ett ädelmetallarbete samt uppgifter som gäller ädelmetallarbetets typ, mängd och tidpunkt för importen vid import från ett område utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2) få uppgifter om ädelmetallarbeten samt delar av och material till sådana av tillverkare, importörer, försäljare och lagerhållare samt av kontrollorgan.

11 §

En produkt som inte motsvarar kraven

Om det vid tillsynen konstateras att ett ädelmetallarbete inte uppfyller kraven enligt 3 §, har tillsynsmyndigheten rätt att

1) förbjuda tillverkning, saluhållande, försäljning och annan överlåtelse av ett sådant ädelmetallarbete,

2) kräva att den som svarar för att ett ädelmetallarbete stämmer överens med kraven gör sådana ändringar i ädelmetallarbetet att kraven uppfylls eller, om detta inte är ändamålsenligt eller möjligt, bestämma hur det annars skall förfaras med arbetet,

3) ålägga den ansvariga parten att ersätta arbetet till gängse pris samt kostnaderna för kontroll och undersökning, om tillsynsmyndigheten tillämpar det förbud eller krav som avses i 1 eller 2 punkten.

4 kap.

Tvångsmedel och påföljder

12 §

Vite och hot om tvångsutförande

Tillsynsmyndigheten kan förstärka ett förbud, krav eller åläggande som myndigheten har meddelat med stöd av denna lag med vite eller hot om tvångsutförande på det sätt som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

Kostnaderna för en åtgärd som vidtas genom tvångsutförande betalas i förskott av statens medel.

De kostnader som avses i 2 mom. samt i 11 § 3 punkten får drivas in hos vederbörande utan dom eller utslag i den ordning som

bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

13 §

Straff

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) underlåter att fullgöra en skyldighet enligt 3 eller 4 § eller

2) inte iakttar ett förbud, krav eller åläggande som har meddelats med stöd av 11 §, skall, om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för *brott mot bestämmelserna om ädelmetallarbeten* dömas till böter.

Den som bryter mot ett förbud eller åläggande som har meddelats med stöd av denna lag och förstärkts med vite, kan få domseftergift för samma gärning.

14 §

Förverkan av ekonomisk vinning

Den ekonomiska vinning som ett brott som avses i 13 § 1 mom. har medfört skall dömas förverkad med iakttagande av 2 kap. 16 § strafflagen (39/1889).

5 kap.

Särskilda bestämmelser

15 §

Utlämnande av sekretessbelagna uppgifter

Den som vid utförandet av uppdrag som hänför sig till tillsynen över att denna lag iakttas har tagit del av uppgifter om en enskilds, en sammanslutnings eller en stiftelses ekonomiska ställning, affärs- eller yrkeshemlighet eller om en enskilds personliga förhållanden får utan hinder av bestämmelserna om sekretess i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) lämna ut uppgifterna till

1) åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott,

2) utländska organ och inspektörer som

avses i ett internationellt avtal som är bindande för Finland, i de fall då avtalet förutsätter detta.

16 §

Sökande av ändring

I ett förvaltningsbeslut som ministeriet eller tillsynsmyndigheten har fattat med stöd av denna lag får ändring sökas enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslutet skall iaktas trots att ändring har sökts, om besvärmyndigheten inte bestämmer något annat.

Om kontrollorganet vägrar certifiera överensstämmelse, skall beslutet motiveras och utan dröjsmål meddelas den som beslutet gäller. Kontrollorganet skall samtidigt meddela hur sökanden kan få saken upptagen till ny behandling vid kontrollorganet genom ett rättelseförfarande. På rättelsen tillämpas ett förfarande som bestäms närmare i samband med att kontrollorganet godkänns. Ändring i ett sådant beslut att vägra certifiera överensstämmelse som kontrollorganet fattat vid ett rättelseförfarande söks hos förvaltningsdomstolen på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

17 §

Ömsesidigt erkännande

Ädelmetallarbeten som har stämplat i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet godkänns i Finland, om konsumenterna får information utgående från stämplarna på motsvarande sätt som utgående från de stämplat som nämns i 4 §.

18 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

Tillsynsmyndigheten meddelar vid behov tekniska och administrativa anvisningar som förenhetligar tillämpningen av denna lag.

19 §
Ikraftträdande

Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 1 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1030

L a g**om ändring av lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården**

Given i Helsingfors den 1 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 28 juni 1994 om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994) 3 §,
ändras 4, 7, 8, 25, 26 och 28 §, av dessa lagrum 25 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 682/1999, samt
fogas till lagen en ny 24 a och en ny 24 b § som följer:

4 §

Rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person och som specialist eller specialtandläkare

Rättsskyddscentralen för hälsovården beviljar på ansökan rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person med rätt att självständigt utöva det ifrågavarande yrket, vid en sådan verksamhetsenhet för hälso- och sjukvård som avses i 2 § 4 punkten lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992) eller en sådan verksamhetsenhet inom socialvården som avses i 24 § socialvårdslagen (710/1982). Rätt beviljas en finsk medborgare eller en utlänning som i Finland har genomgått grundutbildning som leder till ifrågavarande yrke eller en finsk medborgare eller en medborgare i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) som i en stat utanför EES har

genomgått av rättsskyddscentralen godkänd motsvarande utbildning och som har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra i förordning bestämda behörighetsvillkor.

En i 1 mom. avsedd läkare som i Finland har genomgått särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare eller motsvarande utbildning som föreskrivs genom förordning, eller som i en stat utanför EES har genomgått motsvarande utbildning som rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan har godkänt, beviljas av rättsskyddscentralen på ansökan rätt att såsom legitimerad yrkesutbildad person självständigt vara verksam som allmänläkare.

En i 1 mom. avsedd tandläkare som har fullgjort den praktiska tjänstgöring som föreskrivs genom förordning beviljas av rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att självständigt utöva tandläkaryrket såsom legitimerad tandläkare.

En finsk medborgare eller en utlänning som avlagt i 8 § förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

(1564/1994) avsedd examen i Finland beviljas av rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att utöva specialist- eller specialtandläkaryrket såsom legitimerad yrkesutbildad person.

7 §

Rätt att använda yrkesbeteckning

Rätt att använda i förordning nämnd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården har en finsk medborgare eller en utlänning som i Finland eller någon annan stat inom EES har genomgått sådan utbildning som leder till ifrågavarande yrke eller motsvarande utbildning, eller en finsk medborgare eller en medborgare i någon annan stat inom EES som i en stat utanför EES har genomgått motsvarande utbildning som rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan har godkänt.

8 §

Nordiska medborgares rätt att vara verksamma som yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

Om nordiska medborgares rätt att vara verksamma som yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården i Finland gäller vad som bestäms i överenskommelsen om gemensam nordisk arbetsmarknad för viss hälso- och sjukvårdspersonal och veterinärer (FördrS 2/1994).

Allmänna stadganden om styrning och tillsyn

24 a §

Innehållet i centralregistret över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

Rättsskyddscentralen för hälsovården för centralregistret över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården i syfte att sköta tillsynsuppgifterna enligt lagen om rättsskyddscentralen för hälsovården (1074/1992). Utöver bestämmelserna i denna lag skall på registerföringen tillämpas personsuppgiftslagen (523/1999).

I registret införs följande uppgifter om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården:

1) namn, personbeteckning, hemadress, verksamhet som självständig yrkesutövare, rätt att utöva yrke och begränsning eller frångående av denna rätt, tillstånd att utöva yrke och återkallelse av detta tillstånd eller rätt att använda yrkesbeteckning för yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården och förbud att använda denna samt uppgift om den utbildning som rätten eller tillståndet att utöva yrke eller använda den skyddade yrkesbeteckningen grundar sig på,

2) avgöranden av rättsskyddscentralen för hälsovården eller länsstyrelsen som innehåller konstateranden av felaktigheter, försummelser eller klandervärdt förfarande i den yrkesutbildade personens yrkesutövning samt uppgifter om varningar, bötes- eller fängelsestraff, avsättning eller avstängning från tjänsteutövning som har samband med yrkesutövningen, samt

3) uppgift om rätt att vara verksam som specialist och specialtandläkare och om den utbildning som denna rätt grundar sig på.

De uppgifter som avses i 2 mom. 1 punkten utplånas ur registret tio år efter att rättsskyddscentralen för hälsovården har fått uppgift om att den registrerade har avlidit. En sådan anteckning i registret som avses i 2 mom. 2 punkten utplånas då tio år har förflutit från det beslutet eller avgörandet meddelades, om inte längre tid för utplånande av anteckningen bestäms i matrikellagen (1010/1989). En uppgift om straff skall utplånas även när straffbarheten för den gärning för vilken straffet har dömts ut har blivit upphävd.

I registret införs också vid behov uppgifter om arbetsplatsen för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården samt uppgift om att den yrkesutbildade personen reserverats för förberedelserna för undantagsförhållanden enligt beredskapslagen (1080/1991) på det sätt som bestäms närmare genom förordning.

24 b §

Utlämnande av uppgifter ur centralregistret över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

Rättsskyddscentralen för hälsovården skall

utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter som avses i 24 a § 2 mom. till länsstyrelserna för skötseln av deras i lag föreskrivna tillsynsuppgifter samt till myndigheter i EES-stater för skötseln av uppgifter i anslutning till beviljande av och tillsyn över rätt eller tillstånd för yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården att utöva ifrågasvarande yrke. Rättsskyddscentralen för hälsovården skall utan hinder av sekretessbestämmelserna till social- och hälsovårdsministeriet lämna ut uppgifter som avses i 24 a § 4 mom. för skötseln av uppgifter som föreskrivs i beredskapslagen.

Utöver det som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) kan rättsskyddscentralen för hälsovården utan hinder av sekretessbestämmelserna till myndigheter och till verksamhetsenheter för hälso- och sjukvården lämna ut uppgifter om sådana påföljder för brott som avses i 24 a § 2 mom. 2 punkten för bedömning av lämpligheten i anslutning till platsansökning.

Utöver det som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får rättsskyddscentralen för hälsovården ur centralregistret lämna ut, i form av en kopia eller i elektronisk form, namn och kontaktinformation, uppgifter om gällande rätt och tillstånd att utöva yrke och om utbildning för en i registret införd person för utsändande av information i anknytning till den registrerades yrke. Med avvikelse från det som bestäms i nämnda lag får i 24 a § 2 mom. 2 punkten i denna lag avsedda uppgifter om avgöranden av rättsskyddscentralen för hälsovården eller länsstyrelsen eller om varning eller avstängning från tjänsteutövning som har samband med yrkesutövningen, förutsatt att det inte gäller en enskild registrerad person, lämnas ut endast för vetenskaplig forskning, statistikföring och myndighetsutredningar eller för handhavande av en uppgift som i lag ålagts myndighet eller för verksamhet som hänförs till hälso- och sjukvård till verksamhetsenheter för hälso- och sjukvården, apotek och sammanslutningar i hälso- och sjukvårdsbranschen.

Om avgifter som tas ut för utlämnande av uppgifter bestäms särskilt. Sådant utlämnande av uppgifter som avses i 1 mom. är avgifts-

fritt. Vidare får social- och hälsovårdsministeriet avgiftsfritt på begäran informationservice som grundar sig på rättsskyddscentralen för hälsovårdens centralregister över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården, med undantag av den del som rättsskyddscentralen skaffar av en utomstående tjänsteproducent.

Säkerhetsåtgärder

25 §

Utredning av yrkesutövningens ändamålsenlighet

Finns det grundad anledning att anta att en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården på grund av sjukdom, missbruk av rusmedel eller nedsatt funktionsförmåga eller av någon annan motsvarande orsak är oförmögen att utöva sitt yrke, kan rättsskyddscentralen för hälsovården ålägga honom eller henne att genomgå läkarundersökning eller undersökningar på sjukhus (*utredning av den yrkesmässiga funktionsförmågan och hälsotillståndet*).

Finns det grundad anledning att anta att en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården har bristande yrkesskicklighet eller yrkeskunskaper, kan rättsskyddscentralen för hälsovården ålägga honom eller henne att genomgå arbetsprövning, ge ett arbetsprov eller genomgå förhör för utredande av hans eller hennes yrkesskicklighet eller yrkeskunskaper (*utredning av yrkesskickligheten*).

Rättsskyddscentralen för hälsovården eller länsstyrelsen kan vid behov bestämma att det skall utföras en granskning av mottagningslokalerna hos en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården för undersökning av honom eller henne, hans eller hennes yrkesutövning, den biträdande personalen, mottagnings-, undersöknings- och vårdlokalerna, utrustningen samt journalhandlingarna (*granskning av mottagningsverksamheten*). Rättsskyddscentralen för hälsovården och länsstyrelsen kan anlita sakkunniga vid denna granskning.

Vid granskningen av mottagningsverksamheten hos en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården är polisen skyldig att vid behov ge handräckning.

Om en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården motsätter sig en utredning eller en granskning som föreskrivs i 1—3 mom., kan rättsskyddscentralen för hälsovården förbjuda en legitimerad yrkesutbildad person att utöva yrket eller återkalla det tillstånd att utöva yrket som beviljats en yrkesutbildad person eller förbjuda en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning att använda i förordning nämnd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården.

26 §

Påföljder av felaktigt förfarande

Om en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården

1) försummar någon skyldighet enligt 15—21 §, eller en läkare eller tandläkare försummar någon skyldighet enligt 15—23 §,

2) fullgör sådana uppgifter för vilka hans eller hennes utbildning eller yrkesskicklighet skall anses otillräcklig eller hans eller hennes verksamhetsmöjligheter begränsade, eller

3) annars handlar felaktigt eller klandervärt,

kan rättsskyddscentralen för hälsovården

a) meddela personen i fråga närmare föreskrifter och anvisningar för yrkesutövningen,

b) för en bestämd tid eller tills vidare

Helsingfors den 1 december 2000

begränsa en legitimerad yrkesutbildad persons rätt att utöva yrket,

c) för en bestämd tid eller tills vidare frånta en legitimerad yrkesutbildad person rätten att utöva yrket,

d) för en bestämd tid eller tills vidare förbjuda en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning att använda i förordning nämnd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården, eller

e) återkalla den rätt att utöva yrket som beviljats en yrkesutbildad person.

28 §

Oförmögenhet att utöva yrke

Är en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården på grund av sjukdom, missbruk av rusmedel eller nedsatt funktionsförmåga eller någon annan motsvarande orsak eller på grund av på annat sätt med fog konstaterad brist på yrkesskicklighet oförmögen att vara verksam som yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården, kan rättsskyddscentralen för hälsovården besluta om åtgärder som avses i 26 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Nr 1031

**Statsrådets förordning
om upphävande av 16 § förordningen om museiverket**

Given i Helsingfors den 30 november 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, föreskrivs:

1 §
Genom denna förordning upphävs i förordningen den 14 februari 1992 om museiverket (119/1992) 16 §.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 15 december 2000.

Helsingfors den 30 november 2000

Kulturminister *Suvi Lindén*

Regeringsråd Erkki Norbäck

Nr 1032

Statsrådets förordning**om ändring av förordningen om pension för lantbruksföretagare**

Given i Helsingfors den 30 november 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *upphävs* i förordningen den 7 november 1969 om pension för lantbruksföretagare (667/1969) 23 § 2 mom., sådant det lyder i förordning 548/1974, samt *ändras* 17 § samt 20 § 2, 3 och 6 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 17 § delvis ändrad i förordning 1194/1991 och 1509/1995 samt 20 § 2, 3 och 6 mom. i nämnda förordning 1194/1991, som följer:

17 §

Lantbruksföretagare skall kalenderårsvis senast på de förfallodagar, som avses i 2 och 3 mom., dock med beaktande av vad som föreskrivs i 5 § 2 mom. lagen om skuldebrev (622/1947), till lantbruksföretagarnas pensionsanstalt på det sätt som anstalten föreskriver erlagga försäkringspremie i enlighet med grunder som fastställs av social- och hälsovårdsministeriet.

Om sådana i 10 § 1 mom., 10 a § och 11 § 2 och 3 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare samt i 17 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) angivna försäkringspremier, som kalenderårsvis skall betalas av lantbruksföretagare, sammanlagt

1) är större än 450 mark, är förfallodagarna den 25 dagen i februari, maj och oktober,

2) är minst 150 mark och högst 450 mark, är förfallodagarna den 25 dagen i februari och oktober,

3) är mindre än 150 mark, är förfallodagen den 25 dagen i maj.

Med avvikelse från 2 mom. bestämmer lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, när en försäkring tas upp, förfallodagarna för den

premie som skall erläggas för det innevarande året och tiden dessförinnan. På samma sätt skall förfaras när pensionsskydd anordnas så som föreskrivs i 12 § 1 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare. Då en försäkring upphör, förfaller försäkringspremien omedelbart till betalning.

Justering av en försäkringspremie till följd av en förändring i arbetsinkomsten företas på förfallodagen för den första försäkringspremien för följande kalenderår, om det inte finns grundad anledning till något annat.

De belopp som nämns i 2 mom. justeras kalenderårsvis enligt det indextal som avses i första meningen i 9 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare, varvid som bastal används det för 1970 fastställda indextalet.

20 §

Förskottet betalas i tolv månatliga rater. Av förskottsbeloppet betalas för

januari	13 procent
februari	10 procent
mars	4 procent
april	8 procent

maj	10 procent
juni	5 procent
juli	10 procent
augusti	10 procent
september	12 procent
oktober	10 procent
november	2 procent
december	6 procent

Då beloppen av förskotten justeras enligt 1 mom., fördelas likväl den höjning eller sänkning som hänför sig till tiden före justeringen jämnt mellan de återstående förskottsraterna. Förskottet skall varje månad stå till lantbruksföretagarnas pensionsanstalts förfogande den första vardagen då det betalningssystem som bankerna allmänt använder för sina inbördes betalningar är i bruk.

Helsingfors den 30 november 2000

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Skillnaden mellan betalt förskott och för samma år fastställt slutligt belopp för statsandelen beaktas vid den första förskottsbetalningen efter det andelen fastställdes.

—————
Social- och hälsovårdsministeriet får av särskilda skäl på framställning av lantbruksföretagarnas pensionsanstalt betala förskott med avvikelse från 2 och 3 mom., om pensionsanstaltens beredskap att betala ut förmåner enligt lagen om pension för lantbruksföretagare annars skulle äventyras.

—————
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

De belopp som anges i förordningens 17 § 2 mom. motsvarar det löneindextal som fastställts för år 1970.

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 1033

Statsrådets förordning**om ändring av 8 § förordningen om olycksfallförsäkring för lantbruksföretagare**

Given i Helsingfors den 30 november 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *ändras* i förordningen den 21 maj 1982 om olycksfallförsäkring för lantbruksföretagare (375/1982) 8 § 1, 2 och 5 mom., sådana de lyder i förordning 1195/1991, som följer:

8 §
Förskottet betalas i tolv månatliga rater. Av förskottsbeloppet betalas för

januari	13 procent
februari	10 procent
mars	4 procent
april	8 procent
maj	10 procent
juni	5 procent
juli	10 procent
augusti	10 procent
september	12 procent
oktober	10 procent
november	2 procent
december	6 procent

som hänför sig till tiden före justeringen jämnt mellan de återstående förskottsraterna. Förskottet skall varje månad stå till lantbruksföretagarnas pensionsanstalts förfogande den första vardagen då det betalningssystem som bankerna allmänt använder för sina inbördes betalningar är i bruk.

— — — — —
Social- och hälsovårdsministeriet får av särskilda skäl på framställning av lantbruksföretagarnas pensionsanstalt betala förskott med avvikelse från 1 och 2 mom., om pensionsanstaltens beredskap att betala ut förmåner enligt lagen om olycksfallförsäkring för lantbruksföretagare annars skulle äventyras.

Då beloppet av förskotten justeras enligt 7 §, fördelas likväl den höjning eller sänkning

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 30 november 2000

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Äldre regeringssekreterare Juha Rossi

Nr 1034

**Statsrådets förordning
om ändring av förordningen om statens bostadsfond**

Given i Helsingfors den 30 november 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, *upphävs* i förordningen av den 30 april 1993 om statens bostadsfond (401/1993) 12 § 3 mom., sådant det lyder i förordning 1373/1997, och *ändras* 1 §, sådan den lyder i förordning 1054/1996, som följer:

1 §

Direktionen för statens bostadsfond tillsätts av statsrådet för högst fyra år i sänder.

Till direktionen hör högst tio medlemmar, av vilka ämbetsverkets personal utser en inom sig. Statsrådet förordnar en medlem till ordförande och en till vice ordförande.

Miljöministeriet fastställer arvodena för direktionens medlemmar.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001. Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 30 november 2000

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Regeringsråd Liisa Linna-Angelvuoto

Nr 1035

Handels- och industriministeriets förordning
om ändring av 2 § handels- och industriministeriets beslut om näringsvärdesdeklaration för livsmedel

Given i Helsingfors den 28 november 2000

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut
ändras i handels- och industriministeriets beslut om näringsvärdesdeklaration för livsmedel
av den 28 december 1993 (1496/1993)2 § 10 punkten som följer:

2 §

10) *kostfiber* den del av kolhydrat som fås
då man använder AOAC:s (Association of
Official Analytical Chemists) metod Official
Methods of Analysis of AOAC 15th ed.
(1990) 985.29 och metod Official Methods of

Analysis of AOAC International 17th ed.
(2000) 997.08; och

Denna förordning träder i kraft den 1
januari 2001.

Helsingfors den 28 november 2000

Minister *Kimmo Sasi*

Yngre regeringssekreterare Anne Haikonen

Nr 1036

Utrikesministeriets meddelande

om rådets förordning om fortsatt frysande av tillgångar med anknytning till Slobodan Milosevic och med honom associerade personer och om upphävande av förordningarna (EG) nr 1294/1999 och (EG) nr 607/2000 samt artikel 2 i förordning (EG) nr 926/1998

Givet i Helsingfors den 23 november 2000

Utrikesministeriet meddelar med stöd av 2 a § 2 mom. lagen om uppfyllande av vissa förpliktelser som grundar sig på Finlands medlemskap i Förenta Nationerna och Europeiska unionen (659/1967) att EU-rådets förordningar om Förbundsrepubliken Jugoslavien: rådets förordning (EG) nr 1294/1999 om frysande av tillgångar och ett investeringsförbud avseende Förbundsrepubliken Jugoslavien och rådets förordning (EG) nr 607/2000 om att tillfälligt upphäva, under en begränsad period, förordningen om införande av ett förbud mot flygningar mellan gemenskapens och Förbundsrepubliken Jugoslavien territorier med undantag av Republiken Montenegro och Kosovoprovinsen, samt artikel 2 i EU-rådets förordning om Förbundsrepubli-

ken Jugoslavien: rådets förordning (EG) nr 926/1998 om att inskränka vissa ekonomiska förbindelser med Förbundsrepubliken Jugoslavien har upphävts genom rådets förordning (EG) nr 2488/2000; EGT nr L 287, 14.11.2000, s. 19.

Rådets förordning trädde i kraft samma dag som den offentliggjordes i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Till följd av att förordning (EG) nr 1294/1999 och artikel 2 i förordning (EG) nr 926/1998 upphävts upphör de straff att gälla som för överträdelse av dessa förordningar fastställdes i utrikesministeriets meddelande 788/1999 av den 1 juli 1999 respektive 500/1998 av den 1 juli 1998.

Helsingfors den 23 november 2000

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Enhetschef Marja Lehto